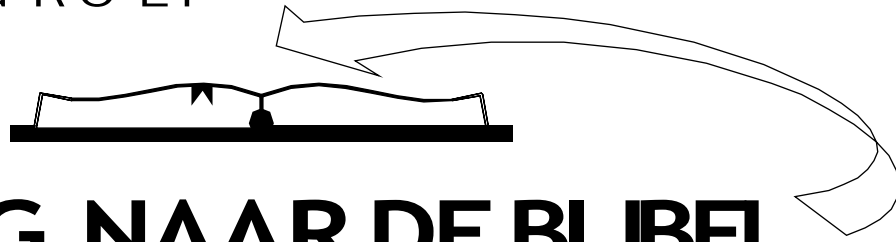

WERK GROEP

TERUG NAAR DE BIJBEL

brief nr. 37 16 maart 2009

Beste broeders, zusters, oudsten en voorgangers,
Onze vorige brief bevatte een uitgebreide studie over het bijbelse begrip Genade. Wij hebben daarin ook een tweetal zaken aangeraakt, die nogal wat discussie veroorzaakten. Wij doelen op het aspect: “eens genade, altijd genade” en op het aspect “al of niet uitverkoren”. Ons standpunt in beide zaken is niet veranderd. Wij geloven dat de Bijbel ons leert dat het evangelie vrij is voor iedereen en niet is beperkt tot een bepaalde groep, de uitverkorenen. Wij blijven eveneens van mening dat de Bijbel ons leert, dat na het aanvaarden van de geweldige genade van God, wij niet moeten verachten in deze genade. Deze mogelijkheid bestaat ten alle tijden. Daarom zegt de schrijver van Hebr.12:14-15:
“Jaagt naar de vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien. Ziet daarbij toe, dat niemand verachtete van de genade Gods, dat er geen bittere wortel opschiete en verwarring stichte, en daardoor zeer velen zouden besmet worden.”
Omdat de studie over Genade ook indirect te maken had met de invloed van de valse leer van Joseph Prince uit Singapore, hebben wij in november 2008 een artikel over deze leer op onze website geplaatst. Dit artikel kregen wij toegestuurd van een anonieme onderzoeker. De inhoud vormt een goede aanvulling op onze reactie op de leer van Joseph Prince, die wij op 20-12-06 op onze website plaatsten. Legden wij als werkgroep de nadruk toen meer op de welvaartsgedachten die Prince predikt, de anonieme onderzoeker heeft alle aspecten van Joseph Prince onder de loep genomen. Degenen onder u die geen internetfaciliteiten hebben, kunnen bij de werkgroep gratis een afdruk opvragen.

Inhoud van deze brief

- 1 Gevaren voor de christenen in Afrika
- 2 Gevaren voor de christenen in India
- 3 Hoe een bevrijdingstheoloog veranderde in een bijbels theoloog

1 GEVAREN VOOR DE CHRISTENEN IN AFRIKA

Ondertussen gaat in een ander werelddeel, in Afrika, de invloed van de welvaartspredikers ook door. In onze brief nr. 23 van 19-11-01 hebben wij hierover al eens geschreven. Wij haalden daarin o.a. de evangelist en bijbelleraar Ben Hanegraaff aan die regelmatig in Afrika vertoeft voor het geven van seminars. Ben Hanegraaff, die een neef is van Hank Hanegraaff de directeur van het Amerikaanse Christelijke Research Instituut, is niet bepaald gelukkig met

de invloed van de welvaartspredikers onder de Afrikanen. Tot nu heeft hij er weinig goeds van gezien. In zijn blad de Overwinning schreef hij in 2001 o.a. het volgende:

“Uit ervaring heb ik dan ook geleerd, dat wij heel erg moeten oppassen voor predikers, tv-uitzendingen, videocassettes, boeken en bladen, die in plaats van toewijding aan Christus, het verkrijgen van geld, rijkdom en voorspoed centraal stellen. We moeten daarvoor oppassen, omdat dit zg. “welvaartsevangelie” een uiterst gevaarlijke en onbijbelse boodschap is, die zich in onze dagen echter razendsnel, als een onheilige olievlek over de wereld verspreidt!”

In onze brief nr.23 schreven wij zelf als werkgroep, dat de indruk die in de westerse wereld gewekt wordt over massabekeringen in Afrika, met voorzichtigheid moet worden gezien. Wij schreven toen hierover o.a. het volgende:

“De kenners van de Afrikaanse bevolkingsgroepen, hun sociaal en cultureel beleven, zeggen unaniem, dat deze zeer afwijkt van die van de westerse wereld. Als je in Afrika een goede campagne voert, veel geld steekt in reclame en een geschikte locatie gebruikt, komen de Afrikanen heel gemakkelijk op de been. Zij zijn vaak werkeloos en hebben de tijd om hele einden te lopen en enkele dagen te blijven in de samenkomsten. Ook hebben zij geen problemen om deel te nemen aan massabijeenkomsten. Als er een oproep gedaan wordt vanaf het podium, dan is het bijna normaal, dat iedereen reageert. De grote aantallen bekeerlingen, die dan door de predikers genoemd worden, moeten daarom wel in dit licht gezien worden.”

Ben Hanegraaff is sinds 2001 regelmatig blijven reizen naar bepaalde landen in Afrika. Dit gebeurt meestal op uitnodiging van bevriende Afrikaanse gemeenteleiders. Hij geeft daar dan seminars aan de uitnodigende kerkleden. Of dit in de huidige tijd nog wel noodzakelijk is vragen sommige mensen aan hem. Hij gaat in zijn blad Overwinning van oktober 2008 hier uitgebreid op in. Eerst geeft hij een aantal oorzaken weer waardoor opwekkingen in de geschiedenis verzandden en daarna schrijft hij het volgende:

“Ik wil nu een paar dingen noemen die in Afrika gebeuren, dingen waardoor het geestelijk leven van de kerken daar groot gevaar loopt! Zo zijn er op dit moment in Tanzania bijvoorbeeld “evangeliepredikers” actief, die heel erg de nadruk leggen op het feit dat zij een bijzondere zalving van Goddelijke kracht hebben ontvangen, waardoor zij zelfs in staat zijn om gewoon water, voor de ogen van mensen, te veranderen in echte ... Coca Cola! Maar dat niet alleen, want deze “predikers” laten ook zien hoe zij “door de kracht van God” in staat zijn om zand of een hand vol stof, te veranderen ...in suiker of zout. Ook is er een “prediker” die de mensen laat zien hoe hij door “de kracht van God” stenen kan veranderen in ... puur goud!

Wel, het gevolg is dat veel Afrikanen, die van nature vaak toch al behoorlijk bijgelovig zijn, er vast in geloven dat deze “predikers” inderdaad grote en belangrijke met goddelijke kracht gezalfde dienstknechten van de levende God zijn! Hun bijeenkomsten worden daarom door vele duizenden mensen bezocht. Hun kerken groeien als kool en omdat de meeste van deze “predikers” ook allemaal in het zg. “welvaartsevangelie” geloven, zijn de meesten van hen ook steen – en steenrijk! En dat heeft weer tot gevolg dat zij genoeg geld hebben om veel zendtijd te kopen op radio en televisie, waardoor hun naam en faam nog meer wordt verspreid door heel Afrika.

Een gevolg van het optreden van deze charlatans, christelijke goochelaars, of laten we maar gewoon zeggen ... VALSE PROFETEN (want zo worden zij in de Bijbel genoemd zie b.v.Mt. 24:24) is ook, dat kerken en gemeenten waar nog wél de waarheid van het evangelie wordt gepredikt, heel veel leden verliezen aan deze - door hun slimme goocheltrucs, maar soms ook pure occulte krachten – zeer sterk groeiende valse groeperingen en kerken.”

Als werkgroep zijn wij verheugd dat Ben Hanegraaff steeds gevraagd wordt en dat hij de moeite en de ontberingen op de koop toeneemt. Want in zijn reisverslagen van de afgelopen jaren vertelt hij hoe vermoeiend en hoe gevaarlijk het soms is om in Afrika te reizen. Er is niet altijd een comfortabel hotel aanwezig in het gebied waar hij zijn seminars houdt. Heel vaak moet hij een voor ons doen simpel huis of zelfs hut gebruiken voor de overnachting en het verblijf, tijdens de dagen van het seminar. Zijn eten is meestal gelijk aan de eenvoudige maaltijden van de deelnemers en de sanitaire voorzieningen zijn niet altijd optimaal (soms zelfs minimaal). Desondanks heeft hij geen enkele uitnodiging afgeslagen en is broeder Ben elk jaar weer bezig om tijdens de seminars Afrikaanse christenen bijbelstudies te geven.

Een van deze seminars vond plaats in Lushoto, een stadje hoog in de bergen van Tanzania (waar het niet warmer werd dan 19 graden Celsius). Hier hadden zij een bijzonder gezegende bijbelseminar. Ben Hanegraaff schrijft hierover het volgende:

“Maar ook in dat stadje was het heel moeilijk geweest voor broeder Roderick om er een seminar te organiseren. De verschillende kerken daar, wilden in het begin nl. alleen maar hun medewerking aan ons seminar geven, ALS ZIJ DAARVOOR WERDEN BETAALD! Ja, want sinds de sterke opkomst van het zg. welvaartsevangelie en het optreden van de “predikers” zoals hiervoor genoemd, draait alles in Afrika vaak alleen nog maar om geld, geld en nog eens geld! Vrienden, je wordt er soms gek van ... want ook in de kerk is geld vandaag de dag vaak belangrijker dan de verkondiging van de waarheid van Gods Woord!!!

Maar gelukkig is broeder Roderick een echte man van God, en hij was het dan ook, die de mensen in Lushoto er uiteindelijk van wist te overtuigen dat DE PREDIKING VAN DE WAARHEID VAN GODS WOORD, toch belangrijker is dan geld en allerlei prettig in het gehoor liggende valse leringen. Wel, in het begin namen de mensen in ons seminar nog steeds een afwachtende houding aan, omdat zij toch wel benieuwd waren naar wat die “Mzungu” (witte man) hen allemaal te vertellen had. Maar op een gegeven moment kwam er een echt geestelijke doorbraak en begrepen zij dat die eenvoudige boodschap van het evangelie die wij (Roderick en ik) predikten, inderdaad DE WAARHEID WAS VAN DE LEVENDE GOD. Door de mond tot mond reclame die daarna volgde, kwamen er steeds meer mensen naar ons seminar! En wat een geweldige tijd hebben wij daar toen met elkaar gehad. Soms leek het wel of wij letterlijk in de hemel waren, zo sterk waren Gods tegenwoordigheid en Gods heerlijkheid in ons midden aanwezig.”

Naast het bijzondere seminar in Lushoto, was Ben Hanegraaff ook gastspreker op de jaarlijkse conferentie van de verschillende kerken waar Roderick de zorg voor draagt in Tanzania. Deze conferentie werd gehouden in Dar-es-Salaam en werd vertegenwoordigd door verschillende gedelegeerden en andere deelnemers. Het was een gezegende conferentie. Een Nederlandse zuster in de Heer, die werkzaam is op de Nederlandse ambassade, volgde twee dagen van de conferentie. Zij schreef na afloop het volgende:

“Ik hoop dat u veilig bent aangekomen bij uw vrouw en familie. Van de twee weken seminars in Tanzania, heb ik afgelopen zaterdag en zondag mogen genieten van de duidelijke boodschappen die u heeft gegeven voor de Afrikaanse christelijke gemeenschap die bijeen was in Kigamboni (een deel van Dar-es-Salaam). Van heinde en ver kwamen de mensen naar het seminar. Voor een ieder was er eten en een slaappleats geregeld. Al was het niet zoals wij het in Nederland gewend zijn, want de meeste gasten sliepen in lege gebouwen naast elkaar op dunne sponsmatrassen. Ik wil alle sponsors daarom langs deze weg bedanken voor de mogelijkheid die u broeder Ben heeft gegeven om het evangelie wereldwijd op een spontane manier, en geleid door de Heilig Geest, te verkondigen. God bless you...”

2 GEVAREN VOOR DE CHRISTENEN IN INDIA

Naast Afrika is Ben Hanegraaff ook een geregelde bezoeker van een aantal christengemeenten van het werelddeel Azië. In India heeft hij goede contacten opgebouwd met broeder Johnson. In oktober was er een reis gepland en zouden er diverse seminars gehouden worden. Vlak voor zijn vertrek kreeg hij echter een e-mail van Johnson met het advies om dit keer maar niet te komen. De toestand in India was op dat moment erg gevaarlijk vanwege de ernstige vervolgingen die uitgebroken waren. De lezers zullen het ook wel gehoord hebben via de media. In de staat Orissa werd op 23 augustus 2008 een belangrijke hindoeleider (Swami Laxmanada Saraswati) vermoord door Moaïstische rebellen. De Indiërs, die voor het grootste deel hindoe zijn, gaven bewust de christenen de schuld. Er is nl. onder de Hindoes de laatste jaren een haat ontstaan tegen de christenen. Onder hen heeft zich een extremistische groep ontwikkeld die werken op ongeveer dezelfde manier als de extremisten van de islam. Zij maken veel onschuldige slachtoffers en deinzen nergens voor terug. Hun motto is: India is voor de Hindoes. Aangezien de politie niet erg krachtig tegen hen optreedt, ontstaan er in sommige streken ware slachtpartijen. De media spreken van: brandstichtingen van huizen en kerken van christenen, van levende verbrandingen van slachtoffers, van verkrachtingen, van opsluiting in vluchtelingenkampen die eigenlijk gevangenissen zijn. Ooggetuigenverhalen van Indiërs ter plaatse bevestigen deze gruwelijke dingen. Broeder Johnson was hiervan ook volledig op de hoogte en waarschuwde daarom in eerste instantie om niet te komen. Voor broeder Ben en uiteraard zijn vrouw, was het een moeilijk moment. Alles was geregeld en gepland, de tickets voor het vliegtuig voor Ben konden niet meer geruild worden. Zij besloten toch, dat ondanks het negatieve advies van de Indiase broeder, dat hij naar de seminars zou gaan. Met broeder Johnson sprak hij af, dat deze de meest gevaar brengende samenkomsten zou laten vallen en dat zij beperkte seminars zouden houden. Dit beperkte hield o.a. in dat er zonder advertenties in de media zou gewerkt worden. Hierdoor zouden er wel minder deelnemers aan de seminars zijn, maar het voorkwam ook dat ongewenste mensen naar de samenkomsten zouden komen. In zijn reisverslag schrijft Ben Hanegraaff oa. het volgende:

"Maar ondanks al deze problemen kan ik u zeggen, dat de samenkomsten die wij hadden, ECHTE GEZEGENDE SAMENKOMSTEN ZIJN GEWEEST! Diensten waarin mensenlevens werden veranderd en rijkelijk door God werden gezegend, en ook waren het diensten waarin mensen ervan getuigden door God te zijn genezen en bevrijd!"

In zijn blad laat hij ook een foto zien van staande broeders en zusters, die elkaar de hand gaven. Hij schrijft erbij: *"Wat u op deze foto ziet gebeuren, gebeurde in meer van onze samenkomsten... Broeders en zusters grepen elkaanders handen en baden zo gezamenlijk voor de grote nood die er momenteel is onder de christenen van India!"*

2.1 Hulp aan christenen in India via de werkgroep Terug naar de Bijbel

Omdat onze website tweetalig is komt het soms voor dat Engels sprekende mensen reageren op de inhoud van de site. Dit is overigens ook onze bedoeling en daarom nemen wij ook de moeite (mevr. Dik van de Kraats in het bijzonder) de brieven te vertalen. In de herfst van 2008 hebben wij op deze wijze contact gekregen met een Amerikaan, een Zuidafrikaan, een Tanzaniaan, een persoon uit Myan Mar en met een Indiër. Waarom schrijven wij dit nu? Omdat juist in deze tijd van grote problemen in India, als hierboven beschreven, wij contact kregen met de Indiase broeder Jonathan. Hij stelde zich voor als President van Rural Care Ministries en gaf in korte bewoordingen de situatie weer in het buitengebied van zijn district. Hier was gelukkig nog geen sprake van vervolging. Hij is bezig met een weeshuis en met een programma voor kinderen en voor moeders die in verwachting zijn. De sanitaire situatie is heel slecht, want er zijn geen rioleringen. Men krijgt drinkwater uit een vijver. De mensen gebruiken de velden en de wegen als toiletten.

Aangezien wij als werkgroep hier weinig aan konden doen, stelden wij voor om enige Bijbels te leveren. Tot onze grote blijdschap kregen wij onmiddellijk bericht. Heel graag! stuur 100 bijbels dan deel ik die uit in de twee kerken waar ik voorganger van ben.

En zo is het gebeurd, de bijbels zijn via een christelijke boekwinkel van Operatie Mobilisatie (OM in India) afgeleverd bij broeder Jonathan. En op zondag 8 februari 2009 zijn in de kerken honderd bijbels uitgedeeld. Broeder Jonathan heeft van deze gebeurtenis een fotoreportage gemaakt en via een e-mail aan ons opgestuurd. De bijbels zijn geschreven in de Telugu taal, dus de christenen van deze taalgroep kunnen Gods Woord in hun eigen taal lezen. Wij zijn zeer dankbaar dat wij hen konden helpen. Overigens hebben wij de kosten betaald met behulp van de giften, die u eind vorig jaar erg rijkelijk heeft gestuurd.

Ook de persoon uit Myam Mar hebben wij kunnen helpen. Hij was bezig met een opleiding als voorganger en had daarvoor o.a. een speciale studiebijbel nodig. Helaas was zijn beurs niet toerijkend voor zo'n dure bijbel (Thompson Chain Reference Bible). Gelukkig had één van de leden van de werkgroep een nog bijna ongebruikt exemplaar in zijn boekenkast staan. Na overleg met de persoon in Myam Mar, bleek dat hij deze bijbel heel graag wilde hebben. En zo prijkt deze studie bijbel in zijn boekenkast en zal hij deze gebruiken voor bijbellessen in zijn kleine Gemeente, waarvan hij voorganger is.

Wij zijn erg dankbaar met deze zegeningen en wij sporen u aan tot gebed voor alles wat er in deze brief geschreven is.

3 HOE EEN BEVRIJDINGSTHEOLOOG VERANDERDE IN EEN BIJBELS THEOLOOG

In de diverse bevrijdingsbedieningen die ons land rijk is, zijn veel mensen, meestal vrijwilligers werkzaam. Als men over hun ervaringen leest, zijn dit meestal "succesverhalen". Uit onze ervaringen, als leden van de werkgroep weten wij dat dit in de praktijk niet de lading dekt. Heel veel zg. bevrijde mensen, zijn in werkelijkheid niet bevrijd. Sommige van deze mensen dolen nog steeds rond met hun problemen. Vaak gaan zij van de ene bevrijdingsconferentie naar de andere, alsmaar vragend om hulp en zich alsmaar vastklampend aan de "bevrijdende" broeder of zuster. Ook komen een aantal mensen in de categorie teleurgestelde en verbitterde mensen terecht.

In onderstaand verhaal vertelt een ex-bevrijdingstheoloog hoe het hem vergaan is als fulltime medewerker van een bevrijdingsbediening. De persoon heet Bob de Waay en hij is momenteel werkzaam als senior voorganger bij de algemene evangelische kerk, de Twin City Fellowship in St. Louis Park in Amerika. Aangezien zijn uiteenzetting op zijn website negen kantjes beslaat, hebben wij zijn verhaal ingekort. De letterlijk vertaalde delen staan tussen dubbele aanhalingstekens. Zijn verhaal heeft als kop:

3.1 Hoe bevrijdingsbedieningen mensen in gebondenheid brengen

Een waarschuwing tegen geestelijke oorlogsvoering door Bob de Waay

<http://cicministry.org/commentary/issue78.htm>

"en een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, (losgekomen) uit de strik des duivels, die hen gevangen hield."
2Tim.2:24-26

""In 1977 stond ik in een bediening die zich specialiseerde in innerlijke genezing en bevrijding. Mensen kwamen naar ons toe vanuit het hele land (Amerika) om verlossing te zoeken van het horen van stemmen, verslavingen, emotionele trauma's vanwege kwetsuren in

het verleden en vanwege misbruik in het verleden, en vele andere vormen van gebondenheden. In die tijd werd onze bediening beschouwd als het “meest gevorderd” in de wereld van de geestelijke oorlogsvoering. Wij vormden een christelijke leefgemeenschap waar mensen naar toe konden gaan om genezing te ontvangen.””

“”Omstreeks deze tijd kwam er een vrouw vanuit een andere staat naar ons bedieningscentrum om daar een paar dagen te zijn en gebed en bevrijding te ontvangen. Zij was opgegroeid in een gezin, dat diep verweven was met occultisme en zij was vernoemd naar een Griekse godin. Toen zij bij ons aanklopte was zij bezig om zich van haar occulte gebondenheid te bevrijden, maar werd zij aangevallen door boze geesten, die haar niet wilden laten gaan. Deze manifesteerden zich door haar te honen en door sissende geluiden te maken. Al gauw ontdekten wij dat de demonen die haar kwelden zeer krachtig waren en dat zij niet van plan waren de vrouw te verlaten. Twee van ons namen de verantwoordelijkheid op ons om haar te bedienen. Nadat wij voor haar in gebed gingen, confronteerden wij een aantal demonen en bevalen wij hen weg te gaan in de naam van Jezus. Zij getuigde van enige opluchting.””

“”De meest dramatische ervaring met de vrouw kwam na onze dinsdagavondsamenkomst. Nadat de meeste mensen vertrokken waren bleef zij achter voor meer gebed. Voordat wij zelfs maar aan haar toekwamen, werd zij overmeesterd door een gewelddadige boze geest. Haar uiterlijk veranderde, haar stem klonk anders, haar gezicht werd verwrongen en haar handen leken op klauwen. Zij gaf een harde schreeuw en kwam op mij af met de bedoeling mijn gezicht te bewerken met haar nagels. Terwijl zij al schreeuwende door de zaal rende, bleven ik en de andere man die haar bediend hadden op onze plek staan en zeiden: “Stop! In de naam van Jezus”. Toen zij een meter van ons af was botste zij als het ware tegen een onzichtbare muur en viel zij al jammerend op de grond. We baden met haar en vroegen God om haar vrij te zetten.””

“”Wij hadden vele gevallen van demonische manifestaties meegemaakt in onze bediening, maar deze was het meest dramatisch. Als ik nu terugkijk op dit incident, was wat gebeurde op deze avond niet eens het belangrijkste, maar wat de volgende dag gebeurde. De volgende dag voelde zij zich veel beter en vroeg zij of zij iets zeggen mocht tegen ons voor zij terugging naar huis. Zij zei tegen mij: “Bob, satan is erg bang voor jou. Jij hebt veel kracht en autoriteit.” Wat deze uitspraak en de gebeurtenis waarom dit uitgesproken werd, toen voor mij betekenden, is heel verschillend van zoals ik het nu interpreteer. Het verschil zit hem in het wereldbeeld van **geestelijke oorlogsvoering** dat ik toen had en het wereldbeeld van **Goddelijke voorzienigheid** dat ik nu heb. De manier waarop wij zaken interpreteren wordt bepaald door ons wereldbeeld. In dit artikel zal ik het uitdrijven van boze geesten bespreken vanuit beide wereldbeelden.””

3.2 Utdrijven van boze geesten volgens het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering

“”Dit wereldbeeld houdt in dat de strijd tussen goed en kwaad, God en satan, wordt uitgevochten tijdens de periode van de mens op aarde, en wel met onzekere uitkomst. Ik bedoel met onzeker dat God niet als soeverein de uitkomst bepaalt.(1) Er sneuvelen mensen in deze strijd. De strijd om mensen te bevrijden van geestelijke gebondenheden wordt uitgevoerd door gelovige broeders en zusters, die geleerd hebben om de oorlogswerktuigen te hanteren en zo machtige strijders voor God zijn geworden. Volgens velen die deze gedachtegang aanhangen, ligt zelfs het lot van naties in de handen van mensen, die als geestelijke strijders de naties zullen annexeren voor het Koninkrijk van God. In 1977 was mijn diepste wens om

een van deze machtige krijgers te worden, die het rijk van satan zouden plunderen op het slagveld.””

“”Daarom legde ik de uitspraak van de vrouw uit als een bevestiging, dat ik op de goede en succesvolle weg was. Op de leeftijd van 27 jaar was ik een machtige krijger geworden, die uitgerust was om te strijden tegen alles wat satan ook tegen mij kon opwerpen. Ik was zo opgedraaid door dat voorval, dat ik een volgend aantal jaren besteedde aan het helpen van talloze gewonde mensen, waarvan velen in een enorme geestelijke gebondenheid verkeerden. Dag en nacht was ik bezig duivels uit te werpen, confronteerde ik machten van de duisternis en hielp mensen te ontsnappen aan de klauwen van demonen. Die vrouw ging naar huis en ik herinner me niet dat we ooit weer van haar hoorden. Anderen die dichterbij woonden, bediende ik van tijd tot tijd over een periode van jaren.””

“”Volgens veel exorcisten (mensen die duivels uitwerpen), die het wereldbeeld van de geestelijke oorlogsvoering omhelzen, bezetten demonen hun slachtoffers omdat zij ontdekt hebben dat zij een “recht” hebben bij hun slachtoffers. Bijvoorbeeld iemand kan ongewild onder een onbekende vloek zijn, dat geeft de demon het recht om hem of haar te pijnigen. De beroemde exorcist Bob Larson legt uit hoe hij het ziet werken: “Vloeken zijn afgebakende legale afspraken van de geestenwereld. Net zoals in de mensenwereld de contracten exacte afspraken in zorgvuldig gekozen taal en kleine lettertjes bevatten, zijn de satanische vloeken gevuld met minutieuze, maar zinloze details.”(2) Om vrij te komen dient de counselor uit te zoeken wat de exacte woorden en het karakter van de vloek zijn, om daarna de juiste formulering voor het verbreken van de vloek uit te spreken.(3) Toen ik in de bevrijdingsbediening stond met het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering voor ogen, had ik tot taak om uit te vinden, welk recht de demon had om bij de persoon binnen te dringen en de ingang toe te sluiten. Ik leerde dat de demonen een legaal “recht” hadden gevonden om te blijven als zij dat wilden, en dat als zij geen legaal “recht” ertoe hadden, zij toch hoe dan ook probeerden te blijven in de persoon omdat zij akelige bedriegers waren.””

“”Zij die zo’n beeld hebben van de geestelijke strijd in het universum zien een strijd die op alle mogelijke niveaus wordt gevochten. Op het niveau van de hemelse gewesten, werven zij groepen van “profetische intercessors” om te identificeren, te binden en de heersers over steden en naties neer te werpen.(4) Krijgers worden aangeworven om de geestelijke controle over te nemen door gebedswandelingen te houden rondom bepaalde gedeelten van de steden. Vanuit het standpunt van hen die geloven in het wereldbeeld van de geestelijke strijd is de bevrijdingscounselor de infanteriesoldaat, die man tegen man vecht op het geestelijk slagveld. Hij of zij bevechten de duistere machten die individuele zielen in hun greep hebben. In 1977 was ik een bevrijdingscounselor en had net ontdekt vanwege een bijzonder krachtige ervaring en het getuigenis van iemand, die zelf zeer diep in het kamp van satan had gezeten, dat ik een krachtige krijger was waar satan voor vreesde. Mijn toekomst leek erop gericht om de rest van mijn leven te besteden aan het bevrijden van gevangenen in de functie van een geestelijke militair. Het uitdrijven van boze geesten betekende dat de strijd persoonlijk werd en ik was uitgekozen om daar bij te zijn.””

“”Om mijn kennis als counselor te verbeteren las ik boeken van hen die meer ervaring hadden. Dit verbeterde mijn begrip over hoe demonen werkten. Veel van mijn cliënten bleven echter worstelen met demonen ondanks mijn uitdrijvingsessies..... Gedurende deze jaren bezocht ik mensen in gesloten afdelingen in de meeste ziekenhuizen in de omgeving.....””

3.3 Geheime geestelijke wetten

“”Tijdens de jaren dat ik geloofde in de wereld van geestelijke oorlogsvoering, viel het mij op dat dezelfde mensen dezelfde problemen bleven houden. Als onderdeel van mijn studie om meer kennis te verzamelen voor mijn bediening, las ik een boek van een beroemd christen, Watchman Nee die claimde dat de inhoud door goddelijke openbaring tot stand gekomen was. Hij beweerde in dat boek dat er geestelijke wetten bestaan die de geestenwereld beheersen.(5)

Samengevat komen de wetten hierop neer, dat door het heersen van deze wetten sommige mensen niet in staat zijn om een gezond christelijk leven te leiden. Een van deze wetten heeft te maken met “passiviteit”. Volgens Watchman Nee, hebben demonen vrij spel in het leven van mensen met een “passieve” wil.

Ook de bekende voorstander van de geestelijke oorlogsvoering, Bob Larson verkondigt de leer dat de wil van de cliënt van groot belang is voor bevrijding. Hij schrijft: “De wil van het slachtoffer is het geestelijke slagveld waarop de oorlog van het exorcisme wordt uitgevochten.”

“”Toen ik in de geestelijke oorlogsvoering geloofde en het uitdrijven van boze geesten beoefende, was ik ervan overtuigd dat dit waardevol was, omdat de realiteit van demonen die zich manifesteerden zo echt was en omdat mensen in de vrijheid werden gesteld in de naam van Jezus. Er waren veel mensen die zich veel beter voelden na de sessies. Zij kwamen ellendig binnen en gingen daarna weg van ons met een gevoel van liefde en van bevrijding. Daarom geloofde ik dat zij geholpen waren. Ik twijfel niet aan de oprechtheid van Bob Larson en anderen zoals hij, ook twijfel ik niet aan de realiteit van de verhalen.

Waar ik wel vraagtekens bij zet, is bij de bijbelse onderbouwing van degenen die geloven in de geestelijke oorlogsvoering. Is hun bediening wel Bijbels? Is het waar dat er een onzichtbare legale wereld bestaat die de demonen beheerst? Is het waar dat er andere niveaus in de hiërarchie van satan bestaan, die ontdekt moeten worden en moeten worden uitgebuit om overwinning over satan te krijgen? Is het waar dat we getrainde exorcisten nodig hebben, die deze kennis hebben ten einde de gevangenen vrij te zetten? Ik zal later in dit artikel vertellen hoe mijn bediening voor goed veranderde, toen ik begon te twijfelen aan deze veronderstellingen, die de basis vormden van wat ik aan het doen was.”

3.4 Geheime kennis en Bevrijding

De mensen die geloven in het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering zijn ervan overtuigd dat zij hiervoor openbaringen nodig hebben van God. Zij geven hiervan verschillende voorbeelden. Vaak gebeurt deze openbaring tijdens een bidstond, waarbij een persoon bijvoorbeeld de naam van een vroegere afgod geopenbaard wordt, die de oplossing van een probleem tegen zou houden. De bidders gaan dan na deze openbaring ernstig of hevig in gebed en vaak komt de oplossing daarna.

Zo zou tijdens zo'n gebedsdienst geopenbaard zijn, dat een macht genaamd “Manitou” de verhoring van het gebed dwarsboomde. Hij zou regeren over de stad waar voor een bepaald iets werd gebeden. Na het bekend worden van deze macht “Manitou” en na het bestrijden van deze macht in gebed, kwam de verhoring van het gebed.

“”Men kan zich afvragen welke rol God speelt in het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering. Het antwoord is dat Hij ons de oorlog opdraagt, Hij rust ons uit voor de oorlog, en Hij geeft ons de werktuigen die we nodig hebben. God geeft aan de exorcist de kennis en de kracht voor de strijd. De exorcist echter dient deze werktuigen op de juiste manier te gebruiken, anders wijkt de demon niet. Bob Larson vertelt bijvoorbeeld hoe hij een

voorganger leerde, waarom een demon maar terug bleef komen: “Je hebt waarschijnlijk nooit de demon/poortwachter gevonden. Het gaf niet hoeveel demonen je uitwierp, zij hoefden niet naar de hel te gaan, omdat de demon/poortwachter de deur openhield voor de demonen om terug te keren.”(15)

“Wat wij in gedachten moeten houden is dat de informatie die nodig is om effectieve geestelijke oorlogsvoering te doen niet **geopenbaard** is. Ik bedoel hiermee dat deze informatie noch gevonden wordt in Gods specifieke openbaring, de Bijbel, noch voorkomt in de algemene openbaring, dat wat legitiem bekend is in de schepping door onze zintuigen en ons verstand te gebruiken. De kennis die nodig is is geheime kennis. God heeft geen namen van demonen geopenbaard, die heersen over naties, steden, woonwijken en in bezeten personen. De enige bron van deze informatie is een ander type openbaring, of zij komt van buitenbijbelse goddelijke openbaring of de informatie komt van de demonen zelf. Zij die het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering nastreven, geloven dat het hun taak is deze kennis te verzamelen en te gebruiken in hun strijd. Aangezien de kennis “geheim” is komt het vanuit de hoek van het occulte. Zij moeten op een of andere manier het vergaren van de verboden kennis rechtvaardigen vanuit de nood van de slachtoffers van de demonen.”

3.5 Geestelijke hulp-eskaders

De mensen van de geestelijke oorlogsvoering hebben de zaken van hun cliënten zo complex gemaakt, dat er speciale goed opgeleide eskaders nodig zijn om de gebonden mensen te bevrijden van de demonen. Deze specialisten zijn te vergelijken met technici die problemen bij computerstoringen kunnen oplossen. Alleen zij kunnen de computer, die voor een leek uit raadsels lijkt te bestaan, zodanig bewerken dat de problemen opgelost worden. Dat deze hulp-eskaders nodig zijn voor de problemen van de ziel, blijkt uit een aantal aanhalingen van de eerder genoemde grote voorstander van geestelijke oorlogsvoering, Bob Larson. Dit alles is duidelijk een tegenstelling van wat Gods woord ons leert.

“De Bijbel vertelt ons waarom geen menselijke, geestelijke technicus de problemen van de innerlijke mens kan oplossen: “*Arglistig is het hart boven alles, ja verderfelijk is het; wie kan het kennen? Ik, de Here, doorgrond het hart en toets de nieren*” Jer.17:9,10 Dat alleen God het hart van de mens kent wordt door de Bijbel heen verkondigd. (24) Zij die het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering verdedigen, zien een steeds grotere noodzaak om geestelijke hulp-kaders te trainen, die de zielen van de mensen kunnen bevrijden van de complexe psycho geestelijke situaties waarmee zij geplaagd worden. Deze geestelijke technici, bijvoorbeeld counselors genoemd, moeten terugvallen op technieken en kennis die niet geopenbaard zijn in de Bijbel. Daarbij moeten zij informatie zien in te winnen over menselijke zielen, geheime vloeken, verborgen of vergeten herinneringen, demonen, namen van demonen, relaties tussen demonen, relaties tussen demonen en alters. Dit is waarschijnlijk slechts het topje van de ijsberg.

De hulp-eskaders voor zielen hebben geen mogelijkheden om terug te vallen op bevestigde technieken, noch hebben zij gedetailleerde rapporten hoe een ziel in elkaar zit en geen objectieve werktuigen om de ziel en de geestelijke wereld te doorgronden.”

“Dit niet alleen, maar de geestelijke wezens die zij interviewden om informatie te verkrijgen, hebben op zijn minst één kenmerk gemeen met hun leider satan- zij zijn leugenaars. Desondanks verhindert dit de voorstanders van het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering niet de demonen te ondervragen omtrent hun geheimen. Bob Larson bijvoorbeeld vertelt het volgende verhaal: “Stap voor stap zette ik de tegenstander klem, zodat hij niet langer weerstand kon bieden. Voordat zijn uiteindelijke lot werd uitgesproken, keek

de demon mij onderzoekend aan. Wie heeft jou de regels geleerd? Vroeg hij nieuwsgierig. Wat bedoel je daarmee ? vroeg ik. De geestelijke regels die bepalen wat wij wel en wat wij niet kunnen doen. Iemand van onze kant moet jou die geleerd hebben. I heb nog nooit iemand ontmoet, die de regels zo goed kent als jij.(25)”

“”Als het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering waar is en de claims van de technische eskaders waar zijn, dan bevinden wij ons allemaal volgens mij in zeer ernstige problemen met geen duidelijke uitweg. Men moet jarenlang demonen interviewen om de “regels” te leren kennen, aangezien de informatie noch in de Bijbel is geopenbaard noch toegankelijk is via andere middelen.””

“”In mijn geval liep ik stuk door gebrek aan energie om bij de demonen de details te ontfutselen nodig om aan geestelijke oorlogsvoering te doen. Ik ontdekte dat het nodig was om mij te bekeren naar een ander wereldbeeld: de wereld van God, die Hij geschapen had en waarin Hij regeert. Deze bekering veranderde mij van “geestelijke technicus” in een prediker van het evangelie. Het verdere van dit artikel zal beschrijven hoe dit in zijn werk ging.””

3.6 Ommekeer van een wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering naar een Goddelijke wereldbeeld.

“”Twee jaar nadat ik de confrontatie had waarin ik leerde dat satan bang voor mij was, was ik afgemat van de lange dagen en nachten van hulp aan gebonden mensen. Er waren late telefoongesprekken van mensen die in nood waren, waarbij ook de last van het grote aantal gevallen in onze bediening kwam. Sommige mensen hadden constant hulp nodig. Eén moeilijk geval kon de emotionele en geestelijke energie van de counselor draineren. Ik had te maken met wel 15 gevallen in een week.””

“”Omstreeks die tijd ontspoorde een van deze mensen heel erg. Zij ging weg van haar man en kinderen en vertoefde in bars en ontmoette andere mannen. Zij was in onze bediening door alle processen gegaan die wij hadden te bieden. Haar man belde mij in uiterste nood en vertelde mij dat zij hem en de kinderen kapot maakte. Op een nacht om drie uur belde zij mij en gaf mij de schuld voor haar toestand, want ik was een slechte counselor volgens haar. Ik voelde dat ik niet meer kon verdragen. Ik riep tot God en bad zo ongeveer dit gebed: “Lieve God, ik wil deze vrouw en ook de anderen graag helpen. Ik heb voor haar gebeden, ik heb haar bediend, haar en haar gezin geholpen in praktische zin en ik heb demonen uitgeworpen. Ik heb alles gedaan wat ik kon doen. Ik kan er niet meer tegen. Als ik geen betere antwoorden krijg, kan ik niet langer in deze bediening blijven.””

“”God antwoordde door middel van een bijbelgedeelte. Het veranderde mijn leven en mijn bediening vanaf die dag. Ik had het toen nog niet direct in de gaten, maar mijn wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering werd verwisseld voor een wereldbeeld van Goddelijke voorziening. Het bijbelgedeelte dat God mij in herinnering bracht luidde:

“en een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende. Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontnuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem, (losgekomen) uit de strik des duivels, die hen gevangen hield.”
2Tim.2:24-26

Het eerste wat mij opviel was de passage:”*losgekomen uit de strik van de duivel, die hen gevangen hield.*” Hier benadrukt de Bijbel hoe gebonden mensen kunnen zijn. Dit was

duidelijk van toepassing op de vrouw, waarvan de situatie mij dwong om alles wat ik deed in twijfel te trekken.””

“”Het tweede ding dat mij in gedachte kwam was het feit dat dit bijbelgedeelte erg toepasselijk was op mijn situatie. Paulus vertelt hier aan Timoteüs hoe hij om moest gaan met mensen in de kerk die serieuze problemen hadden en ook serieuze problemen veroorzaakten voor Timoteüs. Hier had ik precies mee te maken. Later, toen ik wat meer objectief kon kijken naar het schriftgedeelte zonder beïnvloed te zijn door het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering, realiseerde ik mij dat dit een sleutelgedeelte was in het Nieuwe Testament dat vertelt hoe om te gaan met mensen in de kerk die gebonden zijn door satan. De meeste bijbelgedeeltes die ik onderzocht om mijn bediening als exorcist te staven, waren of vanuit de evangeliën dus van voor het ontstaan van de kerk die ontstond als gevolg van het kruis en van de uitstorting van de Heilige Geest. De andere bijbelgedeeltes stonden in Handelingen waar de apostelen werden geconfronteerd met bezeten mensen die onbekeerd waren. Exorcisme werd nooit uitgeoefend als therapie onder wedergeboren christenen.””

“”Het derde ding dat ik uit dit bijbelgedeelte leerde, was het middel waardoor de gebonden persoon kon ontsnappen. Hierdoor verliet ik het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering en ging ik de weg op van het wereldbeeld van het soevereine vertrouwen in God. De zin: *“Het kon zijn, dat God hun gaf zich tot erkenning der waarheid te keren en, ontvuchterd, zich te wenden tot de wil van Hem (losgekomen) uit de strik des duivels, die hen gevangen hield.”* 2Tim.2:26 “”

“”Het vierde ding dat ik leerde van dit bijbelgedeelte was, hoe ik niet en hoe ik wel zulke personen moest counselen. Paulus schreef nl. : *“een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen, bekwaam om te onderwijzen, geduldig, met zachtmoedigheid de dwarsdrijvers bestraffende.”* 2Tim.2:24,25 Wij waren regelmatig om twee uur in de nacht uit bed met drie oudsten, terwijl wij een schreeuwende, worstelende gebonden persoon eronder probeerden te houden. Hierbij schreeuwden wij: “Kom naar buiten jij gemene demon in de naam van Jezus.” Dit is echt niet met vriendelijkheid en zachtmoedigheid de persoon leren zoals Paulus veronderstelt.””

Sinds ik mij realiseer, dat het enige wat God gebruikt om mensen vrij te maken het evangelie is met alles wat daarbij hoort, kan ik rustig de waarheid verkondigen. Hierbij vertrouwde ik erop dat God dit zou gebruiken om levens te veranderen. Ik begon de problematische vrouw, die ik eerder noemde, te corrigeren en dat zij haar zonden moest belijden en op God moest vertrouwen. Het is zonde om je gezin in de steek te laten en je over te geven aan dronkenschap, zei ik haar. Zij echter scheidde van haar man en leefde de daarop volgende twintig jaar een wild leven. Het is altijd nog mogelijk dat zij zich bekeert, maar dat kan alleen door de genade van God in het evangelie, niet door de geestelijke oorlogsvoerende eskaders.

“”Ik geloof dat de dingen die met mij gebeurden toen ik een bevrijdingscounselor was echt waren. Ik geloof dat de demonen er reëel bij betrokken waren. Het geval van de vrouw die overmand was door demonen en mijn gezicht wilde beschadigen, zie ik nu in een ander licht. Toen ik nog geloofde in het wereldbeeld van geestelijke oorlogsvoering kreeg ik veel energie en werd ik erg opgewonden van het feit dat ik veel autoriteit had en satan respect voor mij had. Ik geloofde dat het incident bewees ik nodig was voor de beschadigde cliënten om door mijn ervaringen tot vrijheid te komen. Dat bracht mij ertoe om jarenlang dag en nacht te werken, vechtende tegen de machten van de duisternis die de christenen lastig vallen.

Nu zie ik hetzelfde incident in een ander licht. Ik geloof dat satan die show toen opvoerde om mij en ook de anderen te laten vertrouwen op mensen, in plaats van te vertrouwen op God en zijn evangelie. Satan had een reden om mij te laten denken dat ik hem angstig maakte. Zodoende verminderde mijn vertrouwen in het evangelie, door mij te laten denken dat niet het evangelie, maar bevrijdingspredikers de mensen zouden bevrijden van de vijandige machten.””

3.7 Conclusie

“”Ik geloof dat God het evangelie gebruikt om mensen te bevrijden van de duistere, vijandige machten en dat het evangelie heel effectief datgene bewerkstelligt dat God van plan was om te doen vanaf de eeuwigheid om zondaren te redden. Zij die geloven zijn “gered” zoals staat in Hebr.7:25: *“Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan...”* Zij hoeven niet bang te zijn voor de vijandige duistere machten in het universum. De werktuigen van genade die in de Bijbel voorkomen zijn voldoende voor onze vrijheid en groei in de genade.””

De mensen die het wereldbeeld van de geestelijke oorlogsvoering promoten, willen dat wij anders denken. Zij willen ons laten geloven dat leringen, technieken en geestelijke processen, die niet eerder dan in de twintigste eeuw ontdekt zijn voor ons noodzakelijk zijn om van de banden van satan bevrijd te worden. Dit betekent dat wij moeten geloven dat de christenen van alle vorige eeuwen zonder bevrijding geleefd hebben, omdat het evangelie waarin zij geloofden onvoldoende was. Door hun overtuiging dat het evangelie niet voldoende is, maken zij zichzelf tot mensen die andere mensen in gebondenheid brengen. Ik was zo’n persoon. Ik dank God dat Hij mij van die toestand bevrijd heeft door de waarheid van de Schrift.””

Bob de Waay, september/october 2003

PS. In het artikel staan een aantal eindnoten aangegeven met de nummering 1-32. Wij hebben deze eindnoten niet vertaald. Wel zijn deze eindnoten in het Engels beschikbaar voor geïnteresseerden. Zij kunnen deze bij de werkgroep aanvragen.

HUISHOUELIJKE MEDELINGEN

Het is waarschijnlijk dat wij in de loop van dit jaar onze werkzaamheden anders in gaan richten. De reden is dat wij te maken hebben met een achteruitgang van onze lichamelijke gezondheid. Wij zijn hierdoor gedwongen om de zaken nog eens grondig te bekijken en dat doen wij biddend. In de volgende brief hoort u hier meer van.

BIJBELSTUDIE HET BLOED VAN JEZUS EN ZIJN OPSTANDING

Het is altijd fijn om met de christelijke feestdagen een studie bij de hand te hebben over wat de bijbel hiervan zegt. Goede Vrijdag en Paasfeest is zo’n gelegenheid. Brief nr.27 van 15 maart 2005 geeft u een uitgebreid beeld van de bijbelse onderbouwing. Wij bevelen deze brief van harte bij u aan. Het geeft veel vreugde om te ervaren dat God dit allemaal zo bedoeld had.

Stichting: Werkgroep “Terug naar de Bijbel”

Postadres: Populierenstraat 51, 8266 BK Kampen, Nederland; tel.038-3328234

E-mailadres: byblos@solcon.nl

Websiteadres: www.backtothebible.nl

Dagelijks bestuur: Voorzitter:

Ing. M. v.d. Kraats

Secretaris/penningmeester:

Dhr. A.A. Doorn

De Stichting is ingeschreven onder nr. S 025302 K.v.K. te Zwolle;

Banknummer: 65.02.76.213 ; Postgiro 7415978 ; IBAN NL47 INGB 0650 2762 13